

12. За можливості дотримуйтесь вимог особистої гігієни.
13. Старайтесь виконувати доступні фізичні вправи.
14. Спробуйте розслабитись (читанням, письмом, тренуванням пам'яті, розв'язуванням математичних задач, використовуйте елементи аутотренінгу, тощо).
15. Терористи зазвичай відбирають у заручників годинники, мобільні телефони, щоб ізолювати їх від зовнішнього світу. Тому при тривалому утриманні у полоні слідкуйте за часом, відмічайте зміну дня і ночі, ведіть календар.
16. Будьте уважні. Намагайтесь запам'ятати імена (прізвиська), прикмети, голоси, особливості поведінки терористів, зміст їх розмов між собою. Ця інформація буде дуже важливою для правоохоронних органів після нейтралізації терористів і звільнення заручників.
17. У випадку штурму спецпідрозділами правоохоронних органів приміщення, в якому вас утримують, негайно ляжте на підлогу обличчям униз, якомога далі від вікон і дверей. Ні в якому разі не беріть до рук зброю, кинуту терористами, інакше можуть прийняти за одного з них.
18. Більшість колишніх заручників протягом досить тривалого часу переживає пост травматичний стресовий розлад, симптомами якого можуть бути порушення сну, втрата апетиту, апатія, раптові спалахи гніву, труднощі у спілкуванні з близькими. Тому, у перші дні після звільнення, необхідно звернутися до медичних закладів за кваліфікованою психологічною допомогою.

**Штаб координаційної групи
Антитерористичного центру
при Управління СБ України
в Сумській області**

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

**КООРДИНАЦІЙНА ГРУПА
АНТИТЕРОРИСТИЧНОГО ЦЕНТРУ
ПРИ УПРАВЛІННІ СБ УКРАЇНИ
В СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

**ПАМ'ЯТКА
КЕРІВНИКУ ОРГАНУ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ, ПІДПРИЄМСТВА,
УСТАНОВИ, ОРГАНІЗАЦІЇ**

Суми 2020

ЗМІСТ:

1

Витяг із Закону України «Про боротьбу з тероризмом»:

2

Алгоритм дій посадової особи при отримані інформації про вчинення
(загрозу вчинення) діяння з ознаками терористичного акту

3

Щодо першочергових дій у разі виявлення ознак
вибухового пристрою (вибухонебезпечного предмету)

4

Як поводити себе, ставши заручником терористів

Основні правила поведінки у разі захоплення Вас заручником:

1. По можливості якомога швидше опануйте себе, заспокойтеся, не піддавайтесь паніці, не допускайте істеричних проявів. Емоційно неврівноважена людина, яка від страху впадає в паніку, лякає терористів своєю непередбачуваністю, і її, швидше за все, вб'ють першою.
2. Якщо вас поранено, намагайтесь не рухатися. Так ви зменшите втрату крові.
3. Надайте допомогу і психологічну підтримку тим, хто слабший, пораненим, жінкам, дітям, особам похилого віку. Уникайте конфліктів при спілкуванні з іншими заручниками.
4. **Не ризикуйте своїм власним життям і життям оточуючих.** Не допускайте дій, які можуть спровокувати терористів на застосування зброї і призвести до людських жертв (не втікайте, не кидайтесь на терористів, не вихоплюйте зброю).
5. Не намагайтесь умовити терористів, розчулити їх тощо. У той же час не принижуйтесь і не благайте про пощаду.
6. Спілкуючись з терористами, не відводьте очей убік; у той же час, уникайте прямого погляду в очі (на несвідомому рівні такий погляд розглядається як виклик).
7. Говоріть спокійним голосом, уникайте викличного тону.
8. За необхідності виконуйте розпорядження терористів, особливо протягом перших 30-60 хвилин після нападу. Не вступайте з ними в суперечку, терпіть образи та приниження.
9. Спробуйте переконати терористів забезпечити вам та іншим заручникам людські умови існування.
10. Обов'язково запитуйте дозвіл на вчинення будь-яких дій (сісти, встати, попити, вийти в туалет).
11. Для підтримання сил їжте все, що вам дають. Використовуйте будь-яку можливість для відпочинку. Стрес, у стані якого перебувають заручники, через деякий час призводить до повного нервового виснаження.

ЯК ПОВОДИТИ СЕБЕ, СТАВШИ ЗАРУЧНИКОМ ТЕРОРИСТІВ

Основні принципи поведінки у разі захоплення вас заручником

Примиріться з тим, що ви перебуваєте під повною владою терористів, які завжди можуть вас убити. Щоб зламати вашу волю, деморалізувати й принизити, вас, вони застосовуватимуть різноманітні тактики - від фізичних страждань (нестача їжі, води, сну, погані умови утримання) до техніки «промивання мозків» (зокрема, переконуватимуть у тому, що влада забула про заручників, що на них «усім наплювати» тощо).

Не падайте духом, до кінця надійтесь на сприятливе вирішення екстремальної ситуації. **Пам'ятайте**, що отримавши інформацію про захоплення заручників, правоохоронні органи вже почали діяти і вживають всіх необхідних заходів задля вашого звільнення.

Будьте терплячими. Виконання вимог терористів потребують значних затрат часу.

Не надійтесь на швидке звільнення - капітуляція терористів малоймовірна. Тому підготуйтесь фізично, морально та емоційно до цього випробування, намагайтесь заспокоїти оточуючих.

Ваша стратегія - «прийняття та пристосування».

Ваша головна мета - вижити і зберегти фізичне й душевне здоров'я.

Ваше головне завдання - зберігати самовладання, самоконтроль і самоповагу.

Найбільш ефективний засіб, який ви можете вжити для свого звільнення - це зберігати спокій.

Ваш девіз - «Не допускати як боягузства, так і нерозумної бравади».

Витяг із Закону України «Про боротьбу з тероризмом»

Стаття 1. Визначення основних термінів.

тероризм - суспільно небезпечна діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я ні в чому невинних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей;

терористичний акт - злочинне діяння у формі застосування зброї, вчинення вибуху, підпалу чи інших дій, відповідальність за які передбачена статтею 258 Кримінального кодексу України. У разі, коли терористична діяльність супроводжується вчиненням злочинів, передбачених статтями 112,147, 258-260, 443, 444, а також іншими статтями Кримінального кодексу України, відповідальність за їх вчинення настає відповідно до Кримінального кодексу України.

Стаття 2. Правові основи боротьби з тероризмом.

Правову основу боротьби з тероризмом становлять Конституція України, Кримінальний кодекс України, Закон України «Про боротьбу з тероризмом», інші закони України, Європейська конвекція про боротьбу з тероризмом, 1977р., Міжнародна конвенція про боротьбу з бомбовим тероризмом, 1997р., Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму, 1999р., інші міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, Указами і Розпорядженнями Президента України, Постановами і Розпорядженнями Кабінету Міністрів України, а також іншими нормативно-правовими актами, що приймаються на виконання Законів України.

Стаття 4. Суб'єкти боротьби з тероризмом

Організація боротьби з тероризмом в Україні та забезпечення її необхідними силами, засобами і ресурсами здійснюються Кабінетом Міністрів України у межах його компетенції.

Центральні органи виконавчої влади беруть участь у боротьбі з тероризмом у межах своєї компетенції, визначеної законами та виданими на їх основі іншими нормативно-правовими актами.

Суб'єктами, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом у межах своєї компетенції, є:

Служба безпеки України, яка є головним органом у загальнодержавній системі боротьби з терористичною діяльністю;

Міністерство внутрішніх справ України;

Міністерство оборони України;

Центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують:

- державну політику у сфері цивільного захисту;

- державну політику у сфері захисту державного кордону;

- державну політику у сфері виконання кримінальних покарань;

Управління державної охорони України.

До участі у здійсненні заходів, пов'язаних з попередженням виявлення і припинення терористичної діяльності, залучаються у разі необхідності також:

Служба зовнішньої розвідки України;

Міністерство закордонних справ України;

Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України;

Центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують:

- державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму;

- державну політику у сфері охорони здоров'я;

- державну політику в електроенергетичному, вугільно-промисловому та нафтогазовому комплексах;

- державну політику у сфері управління об'єктами державної власності;

- державну політику у сферах транспорту;

- державну фінансову політику;

- державну політику у сфері охорони навколошнього природного середовища;

- державну аграрну політику;

- державну податкову і митну політику.

Категорично забороняється самостійно проводити з підозрілим предметом будь-які дії (торкатися, нахиляти, відкривати, переміщувати, підіймати, перерізати, та ін.).

Пам'ятайте, що марна втрата часу при загрозі вибуху може привести до людських жертв!

В усіх випадках про виявлення ознак вибухового пристрою повідомляти:

- **за тел.** – **1-02** оперативного чергового Головне Управління НП України в Сумській області;
- **за тел.** – **61-00-69, 60-74-90** оперативного чергового Управління СБ України в Сумській області.

ІІ. У разі надходження анонімного повідомлення про підготовку вибуху за телефоном:

1. Спробувати з'ясувати у особи, що телефонує, який вибуховий пристрій, де він встановлений і коли повинен спрацювати;

2. Не класти трубку на телефонний апарат;

3. Повідомити про отримане повідомлення з іншого телефонного апарату чергову частину органів внутрішніх справ з наданням номеру телефону, на який отримано повідомлення;

4. Оглянути зазначене приміщення без евакуації персоналу. У разі невизначеності приміщення - оглянути кімнати, до яких є вільний доступ сторонніх, вміст урн для сміття, меблів, залишених пакунків, підозрілих предметів тощо.

ІІІ. У разі виявлення предмета, підозрілого на вибуховий пристрій, необхідно:

1. Обмежити доступ до приміщення, організувати його охорону;
2. Негайно доповісти безпосередньому керівнику, вказати місце знаходження предмета, час виявлення та особу, яка його виявила;
3. Забезпечити інформування чергових підрозділів МВС, СБ або МНС України;
4. Безумовно виконувати всі рекомендації спеціаліста - вибухотехніка, у разі підтвердження наявності ознак вибухового пристрою організувати евакуацію людей з будівлі, території.

ПАМ'ЯТКА

щодо першочергових дій у разі виявлення ознак вибухового пристрою або схожих на них предметів

I. Характерними ознаками наявності вибухового пристрою можуть бути:

1. Знаходження у громадських місцях, транспорті валіз, кейсів, пакунків, коробок та інших предметів, залишених без нагляду;
2. Отримання адресатом поштового відправлення від невідомого відправника, наявність у відправленні явного дисбалансу, нестандартний вигляд посиличної тари;
3. Наявність у предметів характерного вигляду штатних бойових припасів, вибухових речовин, засобів або їх елементів;
4. Наявність у виявлених предметів звуку працюючого годинникового механізму, запаху бензину, газу, розчинника, хімічних речовин, диму, що виходить з предмету тощо;
5. Наявність у підозрілого пристрою елементів (деталей), що не відповідають його прямому призначенню (сигнальні лампи, світлодіоди, радіоплати, перемикачі, елементи живлення і т. ін.) або додаткового контакту з навколоишніми предметами (антена, вмонтований електричний дріт, натягнутий шнур або мотузка);
6. Невідповідність маси дійсному призначенню або вигляду предмета (наприклад - вага коробки від цукерок, банки від кави, книги і т. ін.);
7. Наявність у дверях, вікнах будь-яких сторонніх предметів - закріпленого дроту, ниток, важелів, шнурів тощо;
8. Наявність стороннього сміття, свіжооштукатурених та свіжопарфарбованих ділянок стін, стелі, підлоги, порушення ґрунту, покриття на газонах, тротуарах, за відсутності пояснень щодо їх виникнення у відповідних служб.
9. Наявність у контролюваних зонах залишеного автотранспорту, сторонніх чи нічийних приладів, механізмів, тимчасових споруд, будівельних матеріалів і конструкцій, тощо.
10. Намагання особи з предметом у руках чи у специфічному одязі, що дозволяє приховувати на тілі вибуховий пристрій, за будь-яких обставин безпосередньо наблизитися до об'єкту охорони чи маршруту його пересування. У разі, якщо особа намагається безпосередньо застосовувати підозрілий предмет, по можливості не дати їй випустити предмета з рук та використати тіло особи як екран для гасіння у разі вибуху пристрою.

У разі реорганізації або перейменування центральних органів виконавчої влади, перелічених у цій статті, їхні функції у сфері боротьби з тероризмом можуть переходити до їх правонаступників, якщо це передбачено відповідним указом Президента України.

До участі в антитерористичних операціях за рішенням керівництва антитерористичної операції можуть бути залучені з дотриманням вимог цього Закону й інші центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації незалежно від підпорядкованості і форми власності, їх посадові особи, а також громадяни за їх згодою.

Координацію діяльності суб'єктів, які залучаються до боротьби з тероризмом, здійснює Антитерористичний центр при Службі безпеки України.

Стаття 6. Повноваження інших суб'єктів, які залучаються до боротьби з тероризмом

Суб'єкти, які залучаються до боротьби з тероризмом, у межах своєї компетенції здійснюють заходи щодо запобігання, виявлення і припинення терористичних актів та злочинів терористичної спрямованості; розробляють і реалізують попереджуvalні, режимні, організаційні, виховні та інші заходи; забезпечують умови проведення антитерористичних операцій на об'єктах, що належать до сфери їх управління; надають відповідним підрозділам під час проведення таких операцій матеріально-технічні та фінансові засоби, засоби транспорту і зв'язку, медичне обладнання і медикаменти, інші засоби, а також інформацію, необхідну для виконання завдань щодо боротьби з тероризмом.

Стаття 9. Сприяння органам, які здійснюють боротьбу з тероризмом

Органи державної влади України, органи місцевого самоврядування, об'єднання громадян, організації, їх посадові особи зобов'язані сприяти органам, які здійснюють боротьбу з тероризмом, повідомляти дані, що стали їм відомі, щодо терористичної діяльності або будь-яких інших обставин, інформація про які може сприяти запобіганню, виявленню і припиненню діяльності, а також мінімізації її наслідків.

АЛГОРИТМ ДІЙ

посадової особи при отриманні інформації про вчинення (загрозу вчинення) діяння з ознаками терористичного акту

1. Посадова особа підприємства, організації, установи, військової частини при отримані інформації про вчинення (загрозу вчинення) діяння з ознаками терористичного акту негайно доповідає своєму керівництву і через нього (а за відсутністю - через чергового установи або особисто) повідомляє органи ГУНП (тел. **1-02**), УСБ України в Сумській області (**61-00-69, 60-74-90**), органи місцевого самоврядування.

У випадку, коли об'єктом терористичного посягання є об'єкт або особи, які знаходяться під юрисдикцією іноземної держави (у т.ч. транспортний засіб з міжнародним захистом, що прямує територією України), про це повідомляються органи місцевої державної влади для подальшого сповіщення ними МЗС України.

2. Черговий органу місцевої влади, підприємства або посадова особа, яка приймає повідомлення про теракт, повинні намагатись по можливості уточнити і мати наступні дані:

- джерело отримання інформації;
- час і точне місце події (адреса);
- характер діяння (вибух, погроза вибуху, захоплення заручників чи ін.);
- об'єкт посягання;
- кількість терористів, їх вимоги, озброєння, прикмети чи установчі дані;
- обстановка, що склалась на останній час на об'єкті посягання;
- заходи, які вжиті адміністрацією або присутніми з реагування на подію.

Про прийняте повідомлення та отримані дані черговий або посадова особа негайно сповіщають органи МВС - СБ України, записує час і прізвище особи, яка прийняла повідомлення.

Відсутність повних даних не звільняє посадову особу від термінової доповіді.

3. Адміністрація об'єкту посягання по отриманню повідомлення та доведення інформації до правоохранних органів повинна організувати:

- посилення охорони і пропускного режиму наявними силами;
- терміновий збір керівників і працівників режимних, охоронних, аварійно-рятувальних служб (якщо такі є);
- тимчасове призупинення функціонування об'єкту або його окремих ланок, виведення за його межі вільного персоналу, встановлення осіб, які опинилися у заручниках;
- надання допомоги потерпілим;
- зустріч правоохранних органів.

4. Місцеві органи виконавчої влади і самоврядування у випадку вчинення теракту на підпорядкованій їм території, за узгодженням з керівником регіональної координаційної групи АТЦ, у разі потреби організовують:

- а) транспортне забезпечення, у т.ч. спільне з органом МНС і адміністрацією об'єкту - евакуацію населення і вільного персоналу об'єкту посягання;
- б) продовольче забезпечення учасників операції (продукти, питна вода);
- в) доставку продуктів, тютюнових виробів, ліків, грошей та ін. на вимогу терористів;
- г) забезпечення житловими приміщеннями евакуйованого з небезпечної зони населення;
- д) підготовку медичних закладів для прийому можливих потерпілих.